

fundt løsninger på for at sikre samfundsøkonomien.

For der var ét eneste punkt, hvorpå regeringen ikke var parat til at gå på kompromis, og det var en løsning, som ikke var det rigtige og det nødvendige svar for at holde dansk økonomi på sporet, sikre vækst, beskæftigelse, lavinflation og dermed holde fast i den fremgangslinje, som det glædeligvis er lykkedes at holde fast i siden 1993.

De ord til dem, der har snakket om, hvem regeringen havde doseret sit udspil til.

At det så ikke er så underligt, at det er endt, som det er endt, synes jeg også vi skal være ærlige over for hinanden og sige. Vi havde en valgkamp i marts, hvor Venstre og De Konservative gik til valg på at afskaffe lejeværdien, hvor begge regeringspartier gik til valg på at fastholde lejeværdien. Derfor var der selvfølgelig et spænd imellem, hvor Venstre og De Konservative ville hen, også når vi diskuterede under valgkampen, og det, vi mente var nødvendigt.

Derfor kan man sagtens se, hvorfor det endte, som det endte. Jeg beder bare om, at myterne ikke får lov til at stå, i hvert fald ikke uimodsgat.

Så har der også været talt om løftebrud. Fru Kirsten Jacobsen og andre har nævnt ordet. Der synes jeg også, at det er nødvendigt at minde om, hvad forhistorien er.

Allerede da vi lavede skattereformen i 1993, bebudede regeringen, at når reformen var fuldt kørt igennem i 1998, altså i år, så agtede regeringen, den daværende, hvis vi havde mulighed for det, som vi har fået, at fortsætte i sporet, som blev lagt i 1993-reformen, i de kommende år. Det er det, vi gør nu. Det er ikke et hastindgreb eller et panikindgreb. Det er en strukturændring, der skal give det rigtige svar på de problemer, som samfundsøkonomien rummer.

Derudover kan man føje til, at allerede i den langsigtede plan »Danmark 2005« vil man kunne finde op til flere skriftsteder, hvor man kan se, at det er nøjagtig det samme, der blev bebudet dér.

I den valgkamp, som blev overstået i marts måned, var jo et af de store diskussionstemaer mellem Socialdemokratiet og regeringspartierne på den ene side og bl.a. Venstre og De Konservative på den anden side, om vi skulle afvikle lejeværdien, om vi skulle fjerne boligen som noget, der også indgik som et element i vores samlede beskatningssystem fremover. Det men-

te Venstre og De Konservative. Vi sagde, at det var ikke det, vi mente var det samfundsøkonomiske og ansvarlige svar.

Vi sagde tværtimod altså, at vi også fremover skulle regne med en nedtrapning af rentefradraget. Vi lovede, at den fortsættelse, der skulle ske på skatteområdet, først og fremmest skulle være til gavn for de lavere indkomster. Vi lovede, at vi ville sikre, at lavindkomstfamilier med børn fik mindre pasningsudgifter ved, at vi lavede en langsomme aftrapning af fripladsgrænsen. Vi lovede, at vi ville arbejde for skatteændringer, der gør det mere attraktivt at gå fra passiv forsørgelse til aktivt arbejde. Og de, der har fulgt debatten og været opmærksomme på, hvad det her indeholder, må have kunnet se, at det er nøjagtigt det, som de forslag, vi her har til behandling, rummer.

Der er måske et enkelt sted, hvor fru Kirsten Jacobsen har ret i, at vi ikke fuldt ud har levet op til vores valgløfte, nemlig med hensyn til lejeværdien, for vi gik helt ærligt til valg på, at vi ikke ville nedsætte lejeværdien, men jeg må erkende, at for de nuværende boligejeres vedkommende nedsætter vi lejeværdien/ejendomsværdiskatten. For lejeværdien beregnes i 1998 for de allerfleste med egen bolig til en beskatning på 46 pct., og vi konverterer for de nuværende boligejeres vedkommende lejeværdien til en ejendomsværdiskat på et niveau, der hedder 40 pct.

Så de, der har stemt på Socialdemokratiet og på Det Radikale Venstre, fordi vi har betonet, at vi ikke ville sænke lejeværdien, og nu føler sig snydt, fordi vi ved konverteringen til en ejendomsværdiskat sænker den for de nuværende boligejere, kan selvfølgelig have en pointe. Men jeg vil så også understrege, at netop fordi vi mener, at den skal have den vægt i fremtiden, har vi indbygget, at for de nye, der køber bolig, bliver den nogenlunde på det niveau, den har i dag, nemlig 50 pct., hvor den i øjeblikket er på 46 pct. Så hvis det er det, fru Kirsten Jacobsen har i tankerne, må jeg da sige, at så kan der være en lille bitte smule at komme efter, men ikke specielt meget.

Hr. Brixtofte mener, at vi nu gennemfører stramningen af erhvervsbeskatningen, men ikke selskabs- og virksomhedsskattelettelserne, men det er nu forkert, for al den finansiering, der var beregnet til at nedsætte selskabs- og virksomhedsskatten, er taget ud som en konsekvens af, at vi ikke nedsætter skatteprocenterne. Men hvis hr. Peter Brixtofte mener, at det er et spe-